

ובכל אותה עת עמד חסן מן הצד, כשהוא משפשף את עיניו בתדהמה.
 "זה לא יתכן", מלמל, "המושל מנסה כבר כמה שבועות להבין מי דובר אמת ומי משקר, וללא הצלחה. כיצד זה הצליח החכם באשי, בתוך רגעים אחדים, להטיל מורא ופחד על בעלי הדין ולחליץ מפייהם את האמת לאמיתה?"
 "אינן זאת אלא שהמטפחת האדומה שבידיו הנה מטפחת פלאים מיוחדת, המפילה אימה על מי שאוחזה בידו, וגורמת לו לדייק בלשונו" הרהר, "עלי לספר זאת למושל".

למחרת היום, בשעת צהריים מאוחרת, הופתעו בני ביתו של החכם באשי למראה המרכבה ההדורה החונה בחצר הבית.
 מן המרכבה ירד לא אחר מאשר מושל ירושלים, בכבודו ובעצמו, כשהוא מלווה בכמה מחייליו.

המושל התקבל בבית בכבוד רב, ואחר שיחת נימוסין קצרה בינו לבין חכם יעקב שאול אלישר, פנה אל החכם ואמר לו: "חכם באשי, ברצוני לקנות ממך את המטפחת האדומה שלך".

"את המטפחת המשושמת שלי?" לא הבין החכם באשי, "מדוע? וכי מה מיוחד בה? והלא יכול אתה לרכוש בשוק מטפחת אחרת כמותה, חדשה ומבריקה, בכמה פרוטות".

"לא" התעקש המושל, "אני רוצה את המטפחת שלך, ואתה יודע בדיוק מדוע. זו היא מטפחת מיוחדת, שמכניסה מורך בלב מי שאוחז בה לבל ישקר. במו אוזני שמעתי זאת מפי קצין הארמון, כיצד הצלחת בעזרת המטפחת להכריע במהירות בין שני הסוחרים העקשניים, מה שלא הצלחתי אני לעשות במשך שבועות ארוכים".

"טעות בידך" עלה חיוך רחב על פניו הקדושות של חכם יעקב שאול אלישר, "לא המטפחת היא שחילצה את האמת מפייהם של הסוחרים, כי אם אימת השבועה. כך מנהגי להשביע את בעלי הדין העומדים לפני, בראותי כי הם מעוותים את האמת ומגבבים טענות שווא והבל".

"אם בכל זאת חפץ הנך במטפחת", השלים החכם באשי בבת שחוק, "אתן לך אותה חינם אין כסף, אבל לא היא עיקר העניין".

"לא", לחש המושל בדכדוך, "לא אקח את מטפחתך, כי גם אם אקחנה, דומני שלא אשפיע על מאן דהו לומר את האמת, אם אשביענו. רגש הפחד מפני השבועה שמור לבני עמכם, ולבו אין בו חלק ונחלה..."

(על פי "אבותינו סיפרו לנו")

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "for son" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555
 לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח.
 כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח.
 הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

יוסף זוסדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דרחה" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

1485

"הישועה בא תבא"

הנה רואים אנו שעם ישראל נמצא בעת צרה ומצוקה, אשר זה כמוהו מזמן לא נהייתה, (ובעזרת ה' כמוהו לא תוסיף), אויבים מבחוץ מבקשים לבלע נחלת ה', אף השמים עצרו מתת מטר, עולם התורה והיהדות, נתון למשיסה השכם והערב, עוד זה מדבר וזה בא ואחרונות משכיחות הראשונות, אך דוקא לעת בזאת עלינו להתחזק באמונה שסוף הישועה לבוא, ותשועת ה' כהרף עין, והנה בפרשת השבוע ראינו את אמונת מרים הנביאה שידעה לבטח שמושה רבינו יושע מן היאור, אך לא ידעה באיזו דרך, ודוקא מאותו בית שרב היה החשש שממנו יפגע ח"ו - בית פרעה, ממנו צמחה הישועה, אך האדם הייב לעשות כפי יכולתו לקראת הישועה, אף שנראה לו, שע"פ דרך הטבע אין כל סיכוי שאכן זו דרך גאולתו, כפי שראינו אצל בתיה בת פרעה, שידעה היטב שמדת ידה - כמדת ידו של אדם, ותיבתו של משה שטה במרחבי הנילוס, אף על פי כן לא מנעה עצמה מלהושיט ידה כפי יכולתה להושיע, וה' השלים רצונה, והאריך את ידה (מדרש - ותשלח את אמתה), וכן גם אנו נתחזק באמונה ונתלה יחבנו על בורא עולם, נעשה השתדלות כפי יכולתנו לחזור בתשובה, להרבות במעשים ברב או במעט, וה' הטוב ישלים רצוננו לטובה ויוציאנו מאפילה לאורה אמן כן יהי רצון.

ויעש להן בתים

המלך העריץ ציוה למיילדות להרוג את הילדים, והן - לא זו בלבד שלא קיימו אחר דבריו, אלא עוד היו מביאות מים ומזון לתינוקות, מתוך הסתכנות ומסירות נפש. אבל את מה מציין הכתוב במתן שכרן? "ויהי כי יראו המיילדות את האלוקים, ויעש להן בתים", בתי כהונה ומלוכה. את מה? את יראת השמים שלהן ללמדך, שהמודד לשכר המצוות הוא יראת השמים שהן נעשות בה.

מתפלל

שבת כה' טבת ה-תשפ"ד
 פרשה: שמות
 הפטרה: דברי ירמיהו
 שבת מברכין
 ראש חודש שבט ביום חמישי
 המולד ביום חמישי
 בשעה: 8:45
 ו-4 חלקים

הדלקת נרות - 16:27
 צאת השבת - 17:21
 ר"ת: 17:52

הדלקת נרות בשבת הבאה 16:33

שמות	וארא
5:40 < 5:40	עמוד השחר:
5:47 < 5:47	זמן טלית:
6:41 < 6:41	זריחה:
11:45 < 11:45	חצות:
12:10 < 12:10	מנחה גדולה:
16:50 < 16:50	שקיעה:

for son

פתח כחודה של מחט

נאמר בשיר-השירים:
 "פתחי לי אחותי". רבי ייסא אמר: אמר הקב"ה לישראל, בניי, פתחו לי פתח של תשובה כחודה של מחט, ואני פותח לכם פתח שיהיו עגלות וקרונות נכנסים בו.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"ג חמי' ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

חובת ליל

הלכות השכרת והשאלת כלים לגוי לשבת
ודיני שביתת בהמה
ודיני מכירת עסקים העובדים בשבת לגוי
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

ראוה פרעה שבנ"י יולדים שישה בכרס אחת, הבין שהקב"ה מבקש להוציאם בטרם עת ולפיכך מרבה הוא את מנינם. אמר פרעה אם גזרה היא שיצאו מוקדם יותר, עדיף לי שיהא זה משום קושי השעבוד שישלים את הזמן ולא משום ריבוי אוכלוסייהן וזהו שאמר הבה נתחכמה לו פן ירבה... אבל למעשה זיורו פרעה את התאריך בכפליים שכן בניי המשיכו לפרות ולרבות וקושי שעבודם גבר והם יצאו הרבה לפני הזמן.

"וימות יוסף וכל אֹזְוֵיו"
ואף על פי כן ובנ"י פרו וישרצו. רבי ינאי אומר כל אחת ואחת יולדת ששה בכרס אחד ויש אומרים שנים עשר דכתיב פרו שנים, וישרצו שנים, וירבו שנים, ויעצמו שנים, במאוד מאוד שנים, ותמלא הארץ אותם הרי שנים עשר. כיוון שראו המצרים כך, חידשו עליהם גזרות שנאמר ויקום מלך חדש. וכי חדש היה? אלא שחידש גזרות פורענות עליהם דבר אחר ויקום מלך חדש והלא הוא פרעה? אלא שאמרו לו המצרים, בא ונלחם עם אומה זאת אמר להם, שותים עד עכשיו אנו חיים משלהם והאיך נלחם בהם. אילולי יוסף לא היה לנו חיים כיוון שלא שמע להם, הורידוהו מכסאו שלושה חודשים עד שאמר להם כל מה שאתם אומרים הריני עמכם, והעמידוהו. לפיכך כתיב ויקום מלך חדש.

"הבה נתחכמה לו"
ידוע, שגזרות השעבוד במצרים היתה לארבע מאות שנה ובנ"י נגאלו כעבור מאתיים ועשר שנים. ומדוע? ראשית, משום שריבוי האוכלוסין השלים את מנין השנים, כי השעבוד התחלק לאנשים רבים יותר. ושנית, משום שקושי השעבוד השלים את המנין. ומדוע עשה כן הקב"ה, שילדו שישה בכרס אחת ויקצרו את מועד שהותם במצרים? משום שצפה את הדרדרותם של בניי למ"ט שערי טומאה, ואם ישארו במצרים, עלולים הם להטמע שם כליל, חלילה. ועתה, כאשר

"מזה בידך ויאמר מטה"
יש לרמוז בענין המטה על התורה כמו שידוע שטיק קיום העולם הוא על התורה וסיבת חורבן העולם הוא על ביטול התורה כמו שנאמר "על מה אבדה הארץ ויאמר ה' על עזבם את תורתי". ועסק התורה יום אחר יום כמו שאמר "אם תעזובני יום יומיים אעזובך". וזהו שרמז לו מזה בידך ויאמר מטה היא התורה הנדרשת על מ"ט פנים טמא ועל מ"ט פנים טהור. ורמז לו שהמטה שהיא התורה צריכה שתהיה שמורה ביד העוסק בה להגות בה יומם ולילה ואם ירפה ממנה יהפוך לנחש וזהו שאמר וישליכהו ארצה ויהי לנחש. רמז לו כשיעזוב את התורה וירפה ידיו ממנה חזרת לנחש ומקטרגת עליו. "ויאמר אליו שלח ידך ואחוז בזנבו" לרמז לו שאם אדם עזב את התורה וגבר עליו יצרו יתחיל לאחוז אפילו במעט מן התורה ומן המעט יבוא למרובה וכשיחזור לעסוק בה הנחש יהפוך למטה אלוקים חיים.

"וישימו עליו שדי מסים למען עֲנֵתוּ בסבלותם"
כך פירש רבינו עזריה פיגיו זצ"ל, בספרו "בינה לעיתים":
כל מלכות שבעולם, מטילה היא על נתיניה מסים וארנוניות. ברם חילוק יש בכוננת גביית המיסים: יש מלכות שגובה את המיסים למען רווחת התושבים ולנוחיותם האישית והכללית, ויש כזו המטילה את המיסים למטרת עינוי התושבים, להכביד עליהם ולצערם.

ושנתם לבניך
כפרי אחד שבר מלמד לילדיו. יום אחד ראה והנה המלמד יושב עם בניו ליד סידור תפילה ומלמדם לומר קדיש יתום. מה זאת? קרא האב בפנים נזעמים. עורבני חי!
תנוח דעתך, השיב לו המלמד. עד שהילדים הללו ילמדו לומר את הקדיש בראוי, תגיע אתה לשיבה טובה...

ב. בדין האמור לעיל בסעיף הקודם, שלדעת מרן השלחן ערוך מותר להשכיר לגוי כלים שעושים בהם מלאכה אפילו בערב שבת, יש אומרים שאינו רשאי להשכיר לו הכלים ליום השבת בלבד, מפני שנוטל שכר שבת, וכן אינו רשאי להשכיר לו כלים עבור דמי שכירות על כל יום ויום, מפני שנוטל שכר שבת, ולכן צריך שישכיר לו הכלים גם לימות החול ביחד עם יום השבת, ובוזה יש להקל מפני ששכר שבת מובלע עם שכר ימות החול.
ויש אומרים שלדעת מרן השלחן ערוך מותר להשכיר לגוי כלים בערב שבת אפילו ליום השבת בלבד, ואין לחוש בזה לאיסור שכר שבת כלל. והרוצה לסמוך על דבריהם יש לו על מה שיסמוך.
ומכל מקום למנהג האשכנזים ההולכים אחר הוראות הרמ"א, אסור להשכיר לגוי כלים עבור יום השבת בלבד, וכן אסור להשכיר כלים לגוי עבור דמי שכירות על כל יום ויום, משום איסור שכר שבת.
ג. יש אומרים שלסוברים שאסור להשכיר כלים לגוי בערב שבת, הוא הדין בזה לענין השכרת שדה לגוי, (שנתבאר לעיל ריש סימן רמג שמותר לעשות כן אף על פי שהגוי עובד בשדה בשבת), שאסור להשכיר השדה לגוי בערב שבת. ומכל מקום לדעת מרן השלחן ערוך הנ"ל בסעיף א', מותר להשכיר שדה לגוי בערב שבת.
ד. כל האמור לעיל לענין השכרת כלים שעושים בהם מלאכה לגוי, שקודם ערב שבת מותר הדבר לכל הדעות, ובערב שבת הדבר תלוי במחלוקת הפוסקים, אינו אלא בכלים שאין הגוי עושה בהם המלאכה במקום מפורסם, ואין ידוע ומפורסם שהם שייכים ליהודי מסויים, אבל אם הגוי עושה בהם המלאכה במקום מפורסם, וגם ידוע ומפורסם שהם שייכים ליהודי "פלוגני", אסור להשכירם לגוי כלל כל שעתידי הגוי לעשות בהם מלאכה בשבת, ואפילו כשמשכירם לו מיום ראשון. וכן אם עושה בהם הגוי המלאכה במקום השייך ליהודי, אסור להשכירם לגוי כלל אפילו מיום ראשון, וכשם שאסרו בזה לענין מסירת מלאכה בקבלנות לגוי, וכמו שנתבאר לעיל (סימן רמד סעיף ב').